

ფრთხი

თველოვანი სათლიმით და სალიმარბურთ ბაზით

ფრთხი

ყოველ დღე გამოცემის გარდა გარეთ აქვს ყოველკვირული
სურათებიანი ლამაზი
გაზეთის ფასი ღირს: პირველი ოქტომბრიდან წლის ბოლომდე
3 მან., ერთი თვით 1 მან.
ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური
დაზამთრების ნომერი (კვირისა) 7 კაპიკი
გაზეთის გამოცემა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან.
ხელის-მწერის შეიძლება რედაქციის კანტორაში: დიდი ვანის ქუჩა, N 12,
დილით 9-დან 3 საათამდე. საღამოთი 5-დან 8 საათამდე.
ადრესი: Тифлис, Редакция „Дрозд“ И. С. АГЛАДЗЕ.

ამხანაგები მწუხარებით აცხადებენ გარდაცვალებას
მიხეილ დავითის მის კიკნაძისას.
გამოსვენება ავღობრიდან პეტრე-პავლეს საყდრის გვერდით საავად-
მყოფოდან დღეს, დილის 9 საათზე, ბინაზე. (პანსევიჩის ქუჩა, № 27,
მე-8 ნაწილი). და იქიდან დაკრძალვა კუკის წმ. ნინოს სასაფლაოზე.
(უ. 2-2)

დავით გიორგის ძე და ანასტასია დავითის ასული, ნატალია, ელენე,
ივანე და ნიკოლოზ დავითის ძენი და ასული და სოფია არტემის
ასული კიკნაძე და პავლე ანტონის ძე კალაშნიკოვი ღრმა მწუ-
ხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას: პირველი
ორი-საყვარელი შვილის, მეორე-მძის, მესამე-მზულის, ხოლო
უკანასკნელი-ცოლის ძმის

მიხეილ დავითის მის კიკნაძისას.
გამოსვენება ავღობრიდან პეტრე-პავლეს საყდრის გვერდით საავად-
მყოფოდან დღეს, დილის 9 საათზე, ბინაზე. (პანსევიჩის ქუჩა, № 27,
მე-8 ნაწილი). და იქიდან დაკრძალვა კუკის წმ. ნინოს სასაფლაოზე.
(1-უ. 1)

გიორგი დავითის მის აგლაძის
სულის მოსახსენებლად.
(1-1)

ღვანე მანუკიანის ძე პოლოსოვი და ომანე აგეიქაძის ძე ტერ-აგეი-
ხოვი მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და მეგობართ გარდაცვალებას
ბაიანი გრიგოლის ასულის პეტროსიძისას.
მიცვალბულს გამოსვენებენ დღეს, 11 ოქტომბერს, დილით 11 სა-
ათზე (ავღობრი ფელაგანოვის შესახვევი, სახ. აბოცისა № 4) გრიგორ
განმათავის ეკლესიაში; ხოლო იქიდან ხოჯი-ვან ქის სასაფლაო-
ზე დასაკრძალვად.
(1-500-1)

კენინა ბარბარე რაფიელის ასული ნიშნაშვილისა, შვილები გიორგი
და გეორგი, მარიამ გიორგის ასული დიმიტრისა, ნინო გიორგის ასუ-
ლი და კონსტანტინე იოსების ძე ყაფრიშვილები შვილებითურთ ღრმა
მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას: პირველი
პირველის-საყვარელი შვილის, მეორე-მამის, მესამე-მზულის და მე-
ოთხის-მძის, მეექვსის ცოლის ძმის
თავ. ნიკოლოზ გიორგის ნიშნაშვილისას.
დაკრძალვა ს. ბუღაჩურში, სამშაბათს, 13 ოქტომბერს. (1-504-1)

გ. ზუგუშვილისა სახლში
ხუთშაბათს, 15 ოქტომბერს, 1909 წ.
სახლში სახლთან არსებულ ქართულ წარმოდგენის მხარეთა სექციისაგან
წარმოდგენილი იქნება:
სამხალხო განათება
ღრმა 4 მოქმედებად მიმდინარეობს.
დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.
ადგილებს ფასი ერთი შაურიდან ათ შაურამდე.
ნინო: შემდეგი ქართული წარმოდგენა გაიმართება შაბათ საღამოს, 24 ოქტომბერს.
მხარეთა წარმოდგენა: „ფალატი“ სუბმთავრობისა და სხვ.
დაგეგმილია ვინავე საზღვარგარეთ, სხვის ადგილზე წულობით დასხვებიან. აა-
ბრა ბავშვების თეატრში მშვენიერ სწავლით აკრძალულია. წესიერების დაცვაში
იმედია თვით საზღვარგარეთ დაგვემხმრება.
რეჟისორი შათირიშვილი. აღმნიშნატი სვირელი.

ვაგზლის კერძო სამკურნალო
გარდა ყოველ დღე მასაჟისა და ჰერმეტიკისა.
ვაგზლის ქუჩა, № 8, ხ. ენოიანჯიანისა, ტელეფონი № 695.
კბილის ავადმყოფთ.
გ. გომარეთი—ყოველ დღე, შინაგ., ღამის 11-12 საათზე.
დ. ბაგუა, ავად., ღამის 11-12 საათზე.
ს. სიდილი, კანისა და გენერ.
მ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქი-
რურგ., და ქალბინისა, 1-2 ს.
ს. მუსხელიშვილი—სამშ., ხუთშ.,
შაბ. 2-2/3 ს. თვალისა.

წარმოდგენა № 6. **ქართული თეატრი** წარმოდგენა № 6.
კვირას, 11 ოქტომბერს, 1909 წელს
ქართულ ღრმატ. საზოგადოების დისკის მიერ წარმოდგენილი იქნება ან.
ჩიკაძის და ნ. კალაშნიკის, გ. ზუგუშვილისა და შ. შარაშინის მონაწილეობა-
ში ცნობილი პიესა ა. სუბმთავრობისა.
ლ. ა. ლ. ა. ლ. ა. ლ.
ღრმა 5 მოქმედებად. თარგ. გ. ჯიქიძისა.
ზუგუშვილისა და ზ. ზუგუშვილისა. ჩიკაძისა და შ. შარაშინისა. ზ. ზუგუშვილისა.
მონაწილეობას იღებენ: ქ. ნინო, ანასტასია, გ. ზუგუშვილი, მ. გვარამია, ი.
ივანიძე, ი. იმედაშვილი-ხაშვილი, გ. მარტოშვილი, ი. ზარდალიშვილი, მ. ხაფიაშვილი.
ადგილებს ფასი: ღამის 12 ს. 50 კ.-დან 5 მ.-მდე, პარტერი 3 მ. 50
კ.-დან 1 მ. 50 კ.-მდე, გალერეა 40 კ.-დან 20 კ.-მდე, მოწვევითი 40 კაპ.
დასაწყისი სწორედ საღამოს 8 საათზე.
მზალდება წარმოსად. ათი გილი მეგობრებო.
მორიგი რეჟისორი გ. აბაშიძე.
რეჟისორის თანაშემწე გ. ურუშაძე.
დრ. საზოგადოების აღმნიშნატი.

მართლმადიდებელი **ავღობრი თეატრი** მოდგენა № 3.
კვირას, 11 ოქტომბერს 1909 წ.
ქართულ სცენის მოყვარულთა ამხანაგობის მიერ წარმოდგენილი იქნება
პარიზის ღარიბ-ღატაკნი
ღრმა 5 მოქმ. თარგმ. გ. ზუგუშვილისა.
მონაწილეობას იღებენ: ქ. ნინო, რეჟისორი, ლ. ზუგუშვილი, კეთილი, ფიქრისვილი;
ბ. ნინო გელიკურაშვილი, ჯიბაძე, სოლოვი, დავითი, გომელაური, ქიხიშვილი,
მესხიძე, მისურაძე, მირველი და სხვ.
დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. ადგილებს ფასი 10 კ.-დან 80 კ.-მდე.
უმორჩილესად ვთხოვთ საზოგადოებას, რომ თვით დაგვემხმრებოს წესიერების და-
ცვაში, სხვის ადგილზე წულობით დასხვებს, პარტა ბავშვებს თეატრში ნუ შემოიყვან-
ენ და თეატრში სცენა და აუზ-საფარი აკრძალულია, წინააღმდეგ შემთხვევაში
თეატრში გაყვანილი იქნება.
რეჟისორი აბო-ხაჩიშვილი.
დირექტორი აბო-ხაჩიშვილი.

ბუღილის კერძო სამკურნალო
30 მუდმივი საწოლი და სამშობირო განყოფილებით.
ქსენიას ქუჩა, სახლი № 7, „გეტეის“ სასტუმროს ახლოს,
ტელეფონი № 590.
ბალნეოლოგი გ. ზ. ზინ. და ბავშვ-
ყოველ-დღე, გარდა კვირისა 2-3 ს.
ლაშქარაძე გ. ზ. ზინ. და ბავშვ. ყ-
ღმ. 33. გარდა 11-12 საათ.
გელაშვილი გ. ზ. ზინ. და ბავშვ. ყ-
ღმ. 33. გარდა 11-12 საათ.
გურკო გ. ზ. ზინაგ. შაბ. 1-2 ს. და
კვირის 11-12 ს.
კარმანი ა. ზ. ზინ. და ბავშვ. ყ-
ღმ. 33. გარდა 11-12 საათ.
მალაშვილი გ. ზ. ზინ. და ბავშვ. ყ-
ღმ. 33. გარდა 11-12 საათ.
მანუკიშვილი გ. ზ. ზინ. და ბავშვ. ყ-
ღმ. 33. გარდა 11-12 საათ.

კახიშვილი ელენე და რეზინა
კურორტისა და რეზინისა.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 12-1 ს.
ქალბინისა-საათ. გვრა ყოველდღის
ზუგუშვილისა, ხაშვილი, N 20, ტელ. 794.
(0-6-579)

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.
ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

ქ. ბ. ლ. ა. ლ.
იღებენ ავადმყოფებს დილით 10-12 ს., ხა-
შვილი 5-7 ს. გვრა, ღამის 11-12 ს., N 25.

უფროსი და დაბატონებული ახალი საზოგადოებრივი საქმის; მაგრამ თვით-მოქმედება, თვითმართებლობა არის ერთადერთი საკმაო, რომელიც თან და თან გამოიხატავს ხალხს. ასეთი საკმაო არასოდეს არ იქნება სამაზრო ერობა, რომელიც საკმაოდ შორს იდგება სოფლიდან და რომელიც სახალისი მონაწილეობა ნება-უნებლიეთ სურს იქნება...

სამართლიანობა მოითხოვს ვთქვათ, რომ საზოგადოებრივი თანამშრომლობა ისეთივეა, რომელიც პრინციპიდან გამომდინარეობს. მაგრამ მკორე საეროობა ერთგულს. ჩვენ სახეში გვაქვს ისინი, ვინც შიშობდა, რომ მასმართა-ლიანი ერობა ვერ განხორციელდება ფინანსური მოსაზრებებით (შეზღუდ-ესენი და არა მოწინააღმდეგეთა უმ-არესობა, რომელიც თუშა თავის თავს მომხრედ აღიარებდა). მაგრამ შემდეგ ისეთი საბუთებს და მოსაზრ-ებებს უყენებდა წინ ამ საკითხს, რომ ამკარად ამტკიცებდა თავის პრინცი-პიალურად წინააღმდეგობას). მაგრამ, ჩვენის აზრით, ეს შიში გაზვიადე-ულია. ჯერ ერთი, როცა საფლგზო სამართლებრივი გადაკეთდება, ხოლო უამროდ მკორე საეროობა ერთგული ვერ განხორციელდება, მაშინ სასოფ-ლო გადასახლების სამი მეოთხედი მინც მკორე საეროობა ერთგულის გან-კარგულებაში გადავა (ტფილისის გუ-ბერნიაში ამ გადასახლების რაოდენობა 700 ათას მანათს აღემატება); მეორეც ის, რომ საკუთარი საკითხების გამძ-ლოლი ხალხი, განათარბულბული აპეკისაგან და თვით-მოქმედი, მე-ტრის გაწერას მოახერხებს, როცა დაინახავს, რომ ფულის პატრო-ნი და დამზარკველი შხოლოდ თვი-თან არის. ეს ერთხმად და ენერ-გიულად დადასტურებს იმ გზებზემაც, რომელიც საფლგზოების თანამშრომ-ილბენი მონაწილეობას. ყოველ შემ-თხვევაში, მკორე საეროობა ერთგულის ისეთი დიდი მნიშვნელობა აქვს და იმდენი უპირატესობა-ლირსება, რომ სამაზრო ერობა, კიდევ რომ შემუ-ცირდეს სახსარი, ამით საქმე, მთე-ლი ადგილობრივ თვითმართებლობის საქმე, არ გაფუტქდება...

მკორე საეროობა ერთგულის მიღე-ბას დიდი მნიშვნელობა აქვს საფლგ-რისი სათათბიროს შემდეგ მუშაობის სათვის. რაკი სათვითმართებლობა შე-ნობას ასეთი დემოკრატიული საფუ-ძველი, უკეთ ვთქვათ, ასეთი სამი-რკველი უნდა აიგოს. თუ „იარეკა“ უფორბერბიო და დემოკრატიული იქ-ნება, შემდეგი საფლგრბები ამის მსგავსი უნდა იყვნენ. ამას მოითხოვს ლოგიკა, ამასვე მოითხოვს ცხოვრე-ბა და აწინდელი სინამდვილე. წარ-მოუდგენელია, საბერკველი დემოკ-რატიული იქნეს, ხოლო ზედ ავბებუ-

ლი სამაზრო და საფლგზოები ერობა 1890 წლის დებულებების პრინციპებზე აწინდებული. მკორე საეროობა ერთე-ულის მიღება ავლეს საფლგზოების საარ-კრებს ძირიდან შესცვლის საარ-ჩვენო უფლებაც, საარჩევნო წესებიც; აღარც აწინდელი საეროობა დებულებ-ის ცენს, აღარც საარჩევნო კური-ებს ადგილი ღიარ უნდა ჰქონდეს იქ, სადაც საეროობა შენობის ქვა-კუთხე-დი მკორე საეროობა ერთგული იქ-ნება.

ვით, რომ ამის პასუხად თათბი-რის მრავალი მონაწილე გვეტყვის: ასეთი ერობას ჩვენ ვინ მოგვეცემს და სხვა ამგვარი. მაგრამ, ეს სურსტი საბუ-თია. რაკი ისეთი ცვლილება, ისეთი რეფორმა მივიღოთ, როგორც არის მკორე საეროობა ერთგული, რომლის მოცემასაც არავინ დაგვირბობა, ლო-გიკურად უნდა წავიდეთ წინ და მთე-ლის სათვითმართებლობა საქმის გა-დემოკრატიზება უნდა მოვიტხოვოთ. ჩვენ აზრი და სურვილი მკაფიოდ უნდა გამოვხატოთ და ფრთხილად შე-კვეცის საქმე სხვას დავეთმოთ. ნამე-ტრ სტოლიანის სიტყვის შემდეგ, რომელზედაც გუშინ გვექნა ლაპა-რაქი და რომლითაც მან შეგვატყობინა — რა ერობის მიტეხას შევიტოვოთ მთა-რობა დასავლეთ გუბერნიებისათვის, — აღარ გვმართებს იმ საზოგადოებრი-ვან გზებზე, თუ რის მოცემა შეუძ-ლია მთავრობას. თუ ამზე იმტრია თვით საფლგზოები კრება, ისა სჯობს ფლგვ და მშრომელს, რადგან მთავრობა, როგორც სჩანს, 1890 წლის დებულებ-ასაც არ იმტრებს განაპირა ქვეყნები-სათვის...

კუთაისის ადმინისტრაციის

ჩვენი საზოგადო საფლგზო (დასახელებულია) კუთაისის ბატონ-პატრონები ეცნენ ახლა კუთაისის სადგომ-მართლო ბანკს და აქაც უმოდეს მთავრობას მოსთხოვეს არა ჩვეულებრივი რევი-ზია ბანკის საქმეებისა. ჩვენ შეიძლება წინააღმდეგნი ვიყენეთ ჩვენის ბანკის მართვა-გამგეობის სისტემისა, შეიძლე-ბა თვით ჩვენ კრიტიკაც გაუკეთებო-და რევიზიაც, მაგრამ ამგვარ საქმეებში სხვისი რჩევა და ჩანჩირება სრულია-დაც არ უნდა იყოს სასაიმედო. ჩვენი საზოგადოებრივი გაწრთება კი იმდენ-ად სურსტობს, რომ ზოგიერთს „რი-ვიანს“, „განათლებულს“ მოქალაქე-საც კი სასაიმედოდ მიაჩნია, თუ აღ-მინისტრაცია ამ გვარ საქმეებში ერე-ვა. იგი არც „რივიანობისა“ და არც „განათლებულობის“ მაჩვენებელი არ არის. ეს ამტკიცებს მხოლოდ იმის, რომ ჩვენ სულწაუსლნი ვართ, გარ-ყენილი ვართ დემოკრატიულის რევი-ზიი და ერთადერთი საქმის მხსნელადა * იმ. „დროება“ N 224.

ადამიანი

ვარსკვლავნი ჰკრიბან, მთვარე მი-სტურავს, ჩასძინებია ღრუბელს ცის ძარში; აუღლებულან ცათამდე მთები და ზეზღურად წასულან ძალში. მაღალ ფერდობზე ოპოლი მიუხა წყნარად დაჰყურებს თავისს აჩრ-დილსა; იმის გადაღმა სღუმს ტყე ძლიეთი, უსმენს ნაკადის ჩუმსა ჩხრაილსა; და უფრო ქვევით მშვიდის ძლითა მღუმრავს კორდი ყვავილიანი. ხოლო სულ ქვევით, დაბალ ვაკეში, კენესის, ქვითინებს ადამიანი...
ი. მჭედლიშვილი.

მთებზე

(ვერძენი ტახლ ამირჯანის) თქვენ გახსოვთ ისეთი ღამე, რო-ცა მისი საამო სიბნელე, მის შავ-ფრთხიანი წყვილი მზიან დღეშიც კი სანატრელია? როცა უსამზღვროს ირემე, სილუმე ნახი, ფხიზლო-უფხიზლო, რომე-ლისაც მშვიდობიანობას ურღვევს და შფოთავში მოჰყავს თვით ანგლოზ-თა ფრენასაც კი, მშობლიურის გრძ-ნობით იხუტებს თავის მკერდში მთელ ქვეყანას და ქვეყანაც ჩაუ-ჩებულა, სულგანაბლუა, თითქოს იგი ყურს უფლებდეს საღიაც შო-რეულ სულგების ქვეყნიდან ქვეყნად ქოლღვას, ადამიანის ბედნიერებისა და უბედურობის ჰაერში ფრენას. ამ სიბნელეში, ამ სილუმეში იბა-დებთან ახალნი აზრნი, აზრნი დიდნი, შორს წარმტაცნი, მზის სხივებისთ-ვის უხილავნი! მაშინ იღვიძებენ უცნობი გარბო-

და მშველელად პოლიციელი მიგვა-ჩნია. როგორც ვაზებებიდან ვცანთ, აქაც გვინი საწადლისათვის ვერ მიუ-ღწევიათ და „კონსტიტუციონურ სა-მინისტროსაც“ კი ზედ-მეტად მიუღია იმ დაწესებულების რევიზია, რომელ-საც სათავეში თვით მთავრობის მო-ხელე უდგას.

ამასაც არ დასჯერდნენ და იმ „არხი-კეთილსამილოდ“ დაწესებულე-მასაც კი ეჭვის თვლით შეხედეს, რო-გორიც არის ქუთაისის თ. ანაბურო-ბის დებულება საკრებულო. ჯერ ჩუმუმად აღიარეს ეჭვი კაცკასის უმადლეს მთავრობას მარშლების საე-ტრ მოქმედებაზე სათავე-დანაშაურო-ბისთვის შესახებ და შემდეგ, როცა აქ ვერას გახდნენ, ეცნენ თ-ანა-ურთა სიბნელს და დაიწყეს ქეკა და ძიე-ბა. თ-ანაურთა მორიგი კრება უნდა მომზადარიყა წარსულ მასში. რო-გორც მოგვხსენებთ, სიბნელე დგმა ბოლომე სამაზრო კრებებზე და იქვე მტკიცდება. არავის არა აქვს უფლება, გაეროოს ამ სიბნელს შედგენაში. მიუ-ხედავად ამისა, „კანცლარიებში“ სიე-მი წაიღეს და დაუსვეს წითელი ნი-შნები; ვინც რომ კანცლარიული სფერებში მოწონებული ბრძანდება, ყველას წითელი ნიშანი დაუსვეს და სიბნელს იმ შემკირდა, რომ მთელს გუ-ბერნიაში გვინი ოცდა-ათი კაცს აღარ შეჩა ხმა. კანონით ხმა აქვს ყველას, ვისაც კი ორის დესეტინა მამული მოე-პოვება, თუ ამასთან ან წაწავა აქვს და-მთავრებული საშუალო სისწავლებელ-ში, ან „ჩინი“ რამე აქვს, სულ ერთია, თუკი აქვს ორის დესეტინა, იმის სა-ხელმწიფო გარდასახვად ამ მამულით თუ არა. ვაქრობა „კანცლარიისაში“ კი ასე განმარტა: ვინც არ იმის ორას დესეტინაზე გაწერულია გადასახადს, გამორიცხოს. კი ნუ ეთქვამთ, მარტო პეტერბურგში იყვნენ „კანო-ნის განმარტებელი“; ამისთანა გან-მარტებელი ყოველ „ავტონომიურ“ მკორე საზოგადოებრივობაში მაიპო-ვება.

ტენდენცია იქნამდისაც კი მივიდა, რომ ერთ კერძო დაწესებულებას მის-წერეს, ეს და ეს კაცი გამომიჩიოცდეს ვინცის სასახურდანა. აი სადამდის მიღის ჩვენის საქმეების ტრაგიკომში. ერთის სიტყვით, არ დარჩენილა ქუ-თაისში არაფერი, რომელსაც კი სა-ზოგადოებრივობის ნიშან-წყალი აქვს, რომ „გადასახებას“ არ ექნოდნენ. ეს ასეც უნდა იყოს „კონსტიტუციო-ნურ“ დროში, მაგრამ აქ სამშუბრო საზოგადოების დაუდევრობა და გულ-გრილობაა. ასეთი მოქმედება შეუ-ძლებელია იქნებოდა, რომ საზო-გადოებას თავისი ყადრი და თა-ვის პატივისცემა ჰქონდეს. უთუოდ „შეიარაღებული აჯანყება“ კი არ არის საკირო ყოველივე უფლების და-საცვლად. ხან და ხან სიმტკიცე

ბანი, უცნობი სიამის, უცნობი ტანჯ-ვის მაძიებელი, დღის სინათლისთ-ვის შეუმჩნევლნი.

გახსოვთ, მაშინ როგორ იცვლე-ბა ადამიანის არსება? ნეტარის ოც-ნებით ფრთებ შესხმული იგი აღარ ეუთუნვის ამ ქვეყანას. უზომო გრძნო-ბებით აღტაცებული იგი აღარ ჰგრ-ძნობს ამ ქვეყნიურ ტკიფობს, წუ-ხილს და არც სიამეს. იგი იფლობა სამარადისო კითხვებში, სამარადისო გრძნობებში და ღამის სიჩუმით შე-პყრობილი, მისი სიბნელით გარე-მოცული, ღამაზ ოცნებით მოჯა-დოვებული, ვარსკვლავთა სინაზით გრძნობა აშლილი მთელი არსებით მიესწრაფის, ნატრობს, წყურბია, რომ იგე უყუარდეს ვისმეს და მა-საც უყუარდეს ვინმე; რომ ამ სი-ყვარულში ძვირფასი გრძნობებით ჩაქსოვოს თავისი გზაგზარდული სიციცხლე, მისით ადგენის თავის სიამე, მისით აკენის თავისი ტან-ჯვა.

სწორედ ასეთ ღამეში ვნახე იგი. მას მივესალმე ისეთი ნახის, ისეთი წმიდა, ახალის გრძნობით, რომელ-საც იშვიათად იხილავს ხოლმე მო-მავდავთა სანეტარო სიყვარული. ეს გრძნობა აქამდის ჯერ არ შე-მიმჩნევია ჩემში, იგი პირველად გა-მოიწვია მისმა ნახებმა, ყოველი მისი ახალი ნახეა ჩემში იწვევს ახალ გრძნობას. იგი იჯდა... ოპ, სიყვარულით თავდავიწყებამ! აღარც კი ახსოვს იდაყვ-დაყრდნობილი თუ გულხელ-დაყრდნობილი, მხოლოდ მხისცხ, რომ კოხტა თავი, როგორც დღის ვარ-დნი, ჯერ ნიავისაგან შეურყეველი, მსუბუქად აეწია მდლოა, ხოლო მი-

პრინციპებისა, თავის თავის ყადრი, თავის უფლებების პატივისცემით შე-უღრეკლად და სისტემატურად დაეცა უფრო ნაყოფიერია და ხელ-საყრელი, ვიდრე უსიოთიო აფეთქება, რომელსაც მრავალი სიბნელი ელ-ბება წინ და რომელიც არა ყველასა-თვის არის შესაძლებელი. მაგრამ ხა-თაბალოც ის არის, რომ ჩვენი საზო-გადოება იმდენად დაბნელებულია, რომ არ ესმის, არ გავგება, რა არის ადამიანის და საზოგადოების თვით-არსებობის უფლებების დაცვა.

ურნალ-ვაზეთობის საქმეა სამარ-ცხენი ბოძებ მთარან ისეთი კაცები, რომელთაც ჩვენის საზოგადო სა-ქმეების მამა-მთავრობა აქვთ მინიჭე-ბული, მაგრამ ყველაზე მეტ სილარქს ამ საზოგადოების პატივის დაცვაში ისინი იჩენენ.

მეგრული სამარჩველი

9 ოქტომბრის სხდომა მეტად სა-ყვარდებო იყო. წინა სხდომაზე კრებამ კამათი გაათავა. საკითხი თი-თქმის გამორკვეული იყო. 9 ოქ-ტომბრის კრებას უნდა მოესწინა მომხსენებლის ალექსანდრე მდერ-ენისა და თავ. ა. მ. არგუთინსკის სიტყვები. ამის შემდეგ კრება კენ-ჭის ყრით გადასწყვიტავდა საკითხს — წვრილი საეროობა ერთგული თუ მარტო სამაზრო და საფლგზო ერო-ბა. მაგრამ კრების გახსნისას თავ. პ. თაქმანიშვილმა მოითხოვა სიტყვა და დაიწყო იმის მტკიცება, რომ კამათი არ შეიძლება გათავე-ბულია ჩა თვალს; გლბებმა სა-ცმაო საბუთები ვერ წარმოადგინეს წვრილ საეროობა ერთგულის საუ-პირატესოდა. კამათი ხელმეორედ გაჩაღდა. საიდნელად გამოვიდა კი თუშანიშვილი, შედგა ვერადაზე და შეუდგა ვრცელ მოხსენების კითხვას. მკორე საეროობა ერთგულის დამ-ცველთ ერთი მოწინააღმდეგე კიდევ გამოჩნდა. იგი ამტკიცებდა ფი-ნანსიურ მხრით წვრილი საეროობა ერთგული ვერ გაუძლებდა საქმესაო. გამოვიდნენ კიდევ სხვა ორატორე-ბიც, ლ. ჯანდიერი კვლავ ირწუ-ნებოდა, ქართველები ნაკლებად შე-გნებული ხალხი, საქმეებს ვერ გაუ-ძლებიანო, მე მესმის გერმანელებმა რომ მოითხოვონ მკორე ერთგული. ამით დისკორდია, შეგნება არის ქართველები კი, თუ სხვა ვერ და-უპირ, საქმეს ვერ გააკეთებენო. ბნი გულისაშვილი, ძალიან გატა-

სი თვლები, ტრუობის აღგზნებნი, მისჩერებოდნენ შორს... ძალიან შორს და იმ თვლით მოწყვეტილ სივრცეში უნდოდანდენახათ სრუ-ლიად მახლობელი, თითქმის ნაც-ნობი რამ. მეც მივჩერებოდი მის სახეს. ოპ, ეს სახე, ეს ქვირფისი სახე! ჩემ ხარბად მაქტრალ თვალგს რამდენი სილამაზე მოუტაციათ მის-თვის, რამდენი წარმტაცობა მოუ-წყვეტიათ მასზე, რამდენი სატრფი-ალო გრძნობა, რამდენი სინაზე, იგი მაინც ღამაზია, მაინც წარმტაცი, ნაზი, ტრფობით აღსავსე... მე მივჩერებოდი ამ სახეს, ამ სა-ტრფილოს სავანს და იმის სიმშვე-ნიერში ვეძებდი რაღაც შორეულს, თითქოს მიუწოდებოდა ჩემს. მაგრამ ამ შორეულის, ამ მიუწ-დომელის ნაცვლად, სრულიად მო-ულოდნელად მასში ვპოვე მისი მშვენიერების ახალი საუნჯე, ახალი დიდება.

მე შევაშინე იმის სახეში ისეთი სიმდიდრე, რომელიც წინად არ უხი-ლავთ ჩემ ხარბად მაქტრალ თვა-ლებს. არ ვიცო, ეს სიმდიდრე პე-როგანი იყო, თუ მის სახეში ხორ-ცათ ქცეული; არ ვიცო, იგი დფთა სახეში იყო ჩანერგული და იქიდან აფრქვევდა თვის საამო სხივებს, თუ აფრქვან ჰკრიბოდა იმის სახეზე, რო-გორც წყნარი ნიავი, ჰკოცნიდა ელერსებოდა იმის სიტუტრფეს, მის სილამაზეს და ამ კოცნაში, ამ ალე-ქსში იქცეოდა იმ მომხიბლავ სხი-ვებად, რომელნიც პირველად მისა-ლმენ ჩემ გრძნობით აღსავსე გულს. მისჩერებოდი ჩუბად, მაგრამ ზე-ღვრებით და გულში ვიწვევდი

ცხელი ქვეყნის „ხსნი“ ახალი „საბუთები“ კვლავ გაილაშქრა მკორე საეროობა ერთგულზე.

ალ. ხატისოვა მშვენიერი სიტყვა წარმოსტვა, ძლიერი სიტყვა. ხა-ტისოვა არც ისინი დაიოწყა, რო-მელნიც ადგილობრივ მცხოვრებთა უკუტრუობას ამტკიცებდნენ. ირ-გვლივ მოსულ მტრებს ტფილისის გუბერნია საუკუნოებით იგვირბე-დაო. კულტურა და ცხოველყოფ-ილობა რომ არა ყოფილიყო ამ ხალხში, სულერთიანად აღიგებოდა დღე-მეორის პირიანაგაო. შეცდო-მა ისიც, ვითომ რუსის გლბები უფრო კულტურისაგან არიან აღ-გლობრივზე. ეხლაც აუარებელი წიგნი და გაზეთი ვრცელდება და-გლობრივ მცხოვრებთა შორის, გა-ცლიებით მეტი, ვიდრე რუსებს შო-რის და შეგნებაც მეტიაო. ხატი-სოვა იმათაც გასცა პასუხი, ვინც ამტკიცებდა, გლბები საარჩევნო წესებს შეგვეუდლი არ არიან და ხმისგების არჩევას ვერ მოახერხებენო. სომხებში დიდი ხანია საყველ-თაო არჩევნებით ირჩევენ სიკელე-სიო საქმეების გამგეებს. ქართვე-ლებშიაც 1905 წ. ათის თავისა და ასისთავებს ირჩევდა ხალხი. მოუშ-ხადებლობას ვერ დავწყებოთ. მიე-ცეთ ხალხს საშუალება — თითონ გა-ნაგოს თავისი ბედო. ვიმეორებთ, ძლიერი იყო ეს სიტყვა.

გვაზავამ კვლავ გაილაშქრა წვრილ-ერთგულის წინააღმდეგ, მაგრამ მისი ხმა სუსტი იყო. საბუთები ნაიცნობი, ძველი გამოდგება. სასწაულომომქ-მელი ვერც ის მოსაზრება გამოდგა, რომ ჯერ სამაზრო ერობა და მერე თითონ იმან მოაწყოს მკორე საეროობა ერთგულებო.

საზავადო, ბევრი ახალი არაფე-რი თქმული ამ კრებაზე. სიმართლე უნდა სთქვას კაცმა, გულისაშვილმა „ახალი“ საბუთი წარმოადგინა; სტო-ლიანი ძალიან რეპეტიტორი პო-ლიტიკის აწარმოებს, ახალი პრო-მეტეო შეუდგენიაო. სწორედ ახა-ლი რამეა სტოლიანის რეპეტიტო-ნობა. ეს საბუთებიც იმდენადვე შეგნებოდა მკორე ერთგულს, რამ-დენადაც სამაზროსა და საფლგზო-რის.

ყველაზე საბუთიანად მომხსენე-ბელმა ალ. მდევანმა ილაპარაკა. პა-სუხი გასცა ყველას. ბევრი ახალი მოსაზრებაც მოიყვანა და მრავალი-

ახალ დამატურ ძალას ჩემის თვა-ლებისთვის, ჩემის გრძნობებისთვის, რომ უფრო მძლავრად მოეზიდათ ჩემ გულთან მესი სინაზე, სილამა-ზე და სიკეკლუცა...

იგიც იჯდა წყნარად, მაგრამ უცნაური იყო მაშინ მისი სახე! ადამიანი ვერ შეატყობდა, ნაზი ღი-მილი ლაპკრობადა მას თუ მსუბუქ-ფრთხიანი მოწყენილობა, მაგრამ რადგან, მეც არ ვიცო რისთვის, მა-შინ მე არ მინდოდა, მესილა იგი მოღიბარი ამიტომ მე მივიღე იგი როგორც მოწყენილი.

— რათ მოგწყენია, სიხარულიო?

— რათ დადგენილობა, სიყვარ-ულიო?

— რისთვისა სღუმხარი, ჩემო ოც-ნება?

ვეკითხებოდი გულში ჩუბად, შეუ-მჩნევლად.

არ ვიცო, ესმოდა თუ არა მას ჩემი კითხვები... აწვდიდა თუ არა თე-რე ჩემ გულის თრთოლვას, ვხადავ-დი მხოლდ, რომ იგი ნაზ ჰებელა-სავით იჯდა ისევ შეურყეველად, ისევ წყნარად და მოწყენილად.

— კიდევ მოაწყენე, ჩემო სიხა-რულიო, თუ გინდა უფრო მომაჯა-დოვო შენის სიტუტრფით.

— მეტად მოაწყენე, ჩემო იმელო თუ გინდა უფრო მომხიბლო შენის წარმტაცობით?

— უფრო მოაწყენე, ჩემო დფთა-ზავ, ჩემო ნუგეშო, თუ გინდა უფ-რო შორს წარმტაცო შენის სი-ტუტრფით და სიკეკლუცით!

ისევ ჩუბად, ისევ შეუმჩნევლად ვიმეორებდი გულში იგი მაინც იჯდა წყნარად — ისევ მოწყენილად როგორც წინად.

სათვის ნათელ ჰყო მკორე საერო-ობა ერთგულის საკრებულო... რატოსა...

როგორც ხატისოვა, ისე მდევანი ხანგრძლივის ტაშიც ცემით დააჯილ-დოვეს.

ამ სხდომაზე კიდევ ერთი რამ საყვარდებო გამოიკვა, ის, რაც ჩვენ დიდი ხანია ვიცით. გამოიკვა, თუ რა სიღუბეები იყვნენ სოფე-ლი, როგორი გონებრივ და ზნე-ობრივ ავადიდეების ხალხია სოფლის ბატონ-პატრონი. თავ. ლ. ჯანდიერს უთქვამს ივ. ჯაბადარისათვის (რო-გორც ამ უკანსკელმა განაცხადა) ბრძოლები და საზოგადოებრივ სოფ-ლის პოლიცია თალითები („მამუნი-კები“) არიანო, იმათ ხელში რა უნდა გააკეთოს კაცმაო. პნ წელი-წადი ყოფილა მასხრის უფროსად თავ. ჯანდიერი, გამოცდილი კა-ცია და ყველაფერი დაეჯერება. ვითხებთ თავ. ჯანდიერს, ასეთ უფ-როსების ხელში რა ინიციატივა უნ-და გამოჩინა სოფელს? თავი და ბოლო უბედურებისა სწორედ ის გა-ხლავთ, რომ ხალხში ინიციატივას მთარხბითა ქვლავდნენ და ჰკლვენ.

იმავე თავ. ჯანდიერმა განაცხადა: გუბერნატორმა გვითხრა ორ მხრის უფროსს — ვინ ცმეტს ხორბალს შეა-გროვებს, იმას ორდენზე წარადგენო. შანშიგემა მეტი მოაგროვა და აგერ ჰკიდია კიდევ გულზეო. ზომ ჰხდავ, მკითხველო, როგორ „მტრ-ნელობას“ იჩენდნენ სოფლისთვის კრებაზე დემოკრატიზმმა გიმა-რჯვა, მიიღეს წვრილი საეროობა ერ-თგული, აგრეთვე სამაზრო და სა-ფლგზო ერობა.

დევანები

პეტრე. დევანთა საგანგებოა 10 ოქტომბერი

ს ა პ ა რ მ თ ი

თავისი. გენერალ-გუბერნატო-რის თაოსნობით შესდგა ამხანაგობა. ამხანაგობას აზრად აქვს ურამის ტა-ზე გემების წესიერი მიმოსვლა მო-წყოს. გერმანიის ფირმის წარმოა-დგენელი შიუნემანი. უკვე გაგზავ-რა ურამაში იმამ-კული-მირზასთან მისალპარაკებლად. ურამის ტბა ამ უკანსკელს ეკუთვნის.

ხმა დადის, მამსხენებმა სულ გრ-თიანად აიკლეს არდებილიო. ეს გრ-თი კვირაა არდებილისა და თავის

მე მინახავს იგი ბევრ თავის ტოლებ-ში, მხიარულობით გატაცებული, როცა სიცილი, როგორც წყარო, როგორც ჩანჩქერი, როგორც სი-ციცხლე მრავალ ზვირთებად ამოსი-ქვდა იმის ნაზ მკერდიდან და სა-ხემცინარო, თვალდებნიარული, გე-ლით მოხარბული მაშინ იგი ყველა-ზე ღამაში იყო, ყველაზე მიმზიდა-ვი, მაგრამ ეხლა კი თავის მოწყე-ნილობით მაშინდელზე უფრო ტრე-ფაა, უფრო ღამაში და მომხი-ბელებო.

მინახავს იგი ამყვანებულ მთის კალთებზე, სადაც ორიგინი მოე-შურებოდათ საღიაც მალა მდრე-ბარე სოფლისკენ, რომ ჩვენ სილა-მაზით გაუმაძღარ გულს იქ ეხილა ბუნების უფრო მეტი სიდიადე მეტი სიმშვენიერე. გალაღებული მთის ჰაერი სიამეს გვეგვიდა ორი-გვეს; იგი ისეთი ნაზი იყო, ისეთი განმსჭვრეტე, რომ მისი სილამაზა უმნიშვნელო წერტილი, შეუმჩნევლი ხაზიც კი არ ეიარგებოდა მის უსა-ზღვრო სინაზეში და სავსებით გალ-სცემდა მათ მისთვის მოტრფილ გულს.

შეცე თითქოს უფრო მეტ სინა-თლეს, მეტ სიხარულს ატანდა თე-ვის სხივებს; თითქოს განგებ სილ-ლობდა, მისი დაფარული სინაზე, ში-სი უხილავი სიამე ნათელიყო ჩემ-თვის.

— ოპ, გმადლობ, მზეო, მაგ სამ-სახურისთვის, გმადლობ!

ვემადლიდი გულში.

ჩვენ მივეშურებოდით უფრო მაღ-ლა, ჩვენის სიამით გაუმაძღარი თე-რები ესალმებოდნენ და ემშვიდებე-ბოდნენ მთის ღამაზ სურათებს, ამწყე-

ტელეფონი აღარ მუშაობს. ავტომატური დიარეზიანი ქარავნები. უფრო ავტომატური ფული და პარკეტები მოთხოვნის ფული და პარკეტები არა აქვს, ამიტომ რაიმე ნაწილი გასაშვრება გვინდებოდა. თერაპიული ჩამოვიდა 200 სპარსული ყაზახი და 400 გაწვრთნილი ცხენოსანი. ეს რაზმი არღებში სპარს-ხანის გამოსახსნელად მიდის.

საზღვარ-გარეშე. მადრიდი. დეპუტატთა პალატა. სტომოს დაწყებისთანავე რესპუბლიკანურმა ყველა ილი დაწყეს, „გაუ-გარჯოს თავისუფლებას! სივდელი გაუბრახა“. მთავრობის პარტიამ რესპუბლიკანურებს მკაცრი სიტყვებით მიმართა, დეპუტატთა პალატაში ერთი ავტო-ზაური იდგა. რესპუბლიკანურები ყვიროდნენ „მოიტანეთ კუ-რუნი და სანთლები“. დეპუტატების დასამშვიდებლად პალატის თავ-მჯდომარემ განაცხადა, მაურას სა-მინისტრო გადადგაო. ამის შემდეგ პალატის სხდომა დაიხურა.

ლინდონი. შეფილდში გარეშე აქცეფა მინისტრმა გრძელი სიტყვა წამოშტევა. მან სთქვა: იმ გარე-შეობით, რომ მარშან ბალკანეთის კრიზისი მშვიდობიანად დაითვალდა, უფრო გვიტყვია ვიფიქროთ, რომ შემდეგშიც ესეთი კრიზისები მშვი-დობიანად დამთავრდებიან და საერ-თაშორისა მშვიდობიანობა არ დიარ-ღებვოდ. ცხლა ზოგიერთების აზრით ზენ სხვა სახელმწიფოების „შინა-ურ“ საქმეებშიც უნდა ჩავერიოთ მზინაც კი, როდესაც ჩვენ ინტერე-სებს არ ეხებიან. ჩვენ რომ ესე მო-ცუტო, დარწმუნებული უნდა ვი-ყოთ, რომ სხვებიც ასე მოიქცევიან და ამ შემთხვევაში ერთი არგე-და-რევა გამოვლდება. მე წინააღმდეგი არა ვარ იმ აზრის, რომ ამა თუ იმ სა-ზღვარსა კულტურულ მცხოვრე-ლების შეხედულებას და აზრებს გავლენა აქვთ სახელმწიფოების ურ-თიერთ დამოკიდებულებაზე, მაგრამ ამ საქმეს ჩემის აზრით, მარტო ხელს უშლის ის, რომ მთავრობებს სიბო-რეუნი სხვის შინაურ საქმეებში ჩაერი-ვნენ.

სტამბოლი. სარწმუნო წყაროე-ბიდან იუწყებიან, რომ დარღვევის სიკვდილს საკითხს, რომელიც ღვა-ლამში აღიძრა, ჯერ არ განიხილა-ვენო. რუსეთი და ოსმალეთი ამ ეუ-ბად იხილავენ რუსეთ-ოსმალეთის ქრანომიურ საკითხს, მათ შორის,

ნებულ ბუჩქებს, უზარმაზარ ხეებს. ყურს ვუდგებდი, როგორ ჩურჩუ-ლებდა ბაღები, მზიარულბუნდნენ ხის ტოტები. თითქოს იგონივ ქებას ას-ხადენდნენ იგივეთ სტუმარს:

— ეს რა ტურფია!
— რა ლამაზია!
— რა წარბაქია!
— წაიღე, ტურფე, ჩვენი სილა-ჩაზეც, ღირსი ხარ მისი!
— წავაერთი, ლამაზო, ჩვენი მშვენიერა ის შენ გეკუთვნის!
— ჩვენ კი გიძღვრებთ, ჰოი წარ-ბაქია, ქებათ-ქებას!
ნამდვილად ამას დამდგოდა ბა-ღათ ჩურჩულაც, ხეთა შრიალიც და მეც ბანს ვაძღვებდი ჩემის მღე-ღვარებით იმთ აღტაცებას, იმთ მა-ღლოებას.

იგივე. თითქოს უფროებდა საყვარ-ელ ბუნებას, ხარბად იზიდავდა თავისკენ მზის ნათელ სხივებს, იმჟე-ალებოდა ჰაერის სინათლი და იმეო-ბოდა ბალახ-ბუღბუღის, ხეთა მშვენი-ერი და სიკვებავი.
მამან იგი თავის მშვენიერით, თვალ-წარბაცობით თვით ბუნებაზე მა-ღლა იდგა, მაგრამ ეხლანდლის მო-მზინილობით იგი მაშინდელზე უფ-რო საუკეთესოა, ლამაზი, თავბრუ-დამხვევი.
— ოჰ, რატომ არ ღელავს, არა ბოტოტობს ჩემი ცხოვრება, რომ მისი ტალღები აქაუბელში აქ მო-ვა ზღვით და თუ სამუდამოდ არა, მართის წუთით მათეც დავაწყნარო ამ მოწყვნილობის წიწაზე.
— ოჰ, რატომ ქარიშხალი არა მტერს, არა ჰქროლავს ჩემ ცხოვრე-ბაში, რომ აქ მოვიწოდო იგი და თუ მამარდისოდ არა, ცოტა ხნით მა-

მცირე აზრის ჩრდილოეთ ნაწილის რკინის გზების შესახებო.
მადრიდი. ახალი სამინისტროს შედგენილება: მინისტრ-პრეზიდენტი და შინაგან საქმეთა მინისტრი—მო-რეტი, გარეშე საქმეთა მინისტრი—პერეკ კავალიერო, ფინანსების—ალვარადო, სამხედრო—ლიუკი, სა-ზღვაო—მიხაელი კონკასი, საერო განათლების—მინისტრად ნამყოფი ბაროზო, იუსტიციის—მარტინე-დელკამი და საზოგადო მუშაობის—გასკინი.

რომი. ბაჩანიაზიდან გაფრინდა სამხედრო პეროტატი. პეროტა-ტმა 7 საათში მიუხედავად იმისა, რომ დიდი ქარი ჰქროდა, 300 კი-ლომეტრი გაფრინდა.

რაკონიჯი. ელიან რუსეთის იმ-პერატორის ჩამოსვლას. ამიტომ ქა-ლაქში დიდი მზადებაა. ქურანლის ტემს რესტორანის აივანზე აღვილს უშვადვენ. ხელმწიფე-იმპერატორის საპატიო მხლებლებად დინაშა გე-ნერალი და 50 კირასირი. მეფემ და დედოფალმა დათვალაიერეს სადგუ-რი, რომელსაც ქალაქი ამშვენე-რებს.

გალე (საქსონია). გაზეთების სიტყვით მანსფელდის ქარხნის გა-ფიქრულ მუშების წინააღმდეგ მან-სფელდში გაიგზავნა რამდენიმე რო-ტა ჯარი. ერთი ქარხნის წინ ოთხი ტყვიის მტყორცელი დადგეს.

ვენა. დეპუტატთა პალატამ თავ-მჯდომარედ აირჩია პატრია.

პარიზი. რადიკალური პრესა სა-ლამს უძღვინს ესპანის ახალ სამი-ნისტროს და იმედოვნებს, რომ ახა-ლი სამინისტრო შესძლებს ესპანის საკეთილდღეოდ მუშაობას. „ჟურ-ნალი“-ს აზრით, საზღვარ-გარეშე მომხდარმა მანქანა-ტრაქტორმა ფერე-რის სიკვდილით დასჯის წინააღმდეგ გავლენა იქონიეს მაურას სამინისტ-როს გადაყენებაზე. „ფიგარო“-ს სი-ტყვით მადრიდის მცხოვრებლებმა კარგად იცოდნენ, რომ უმაღლეს წარუგებს ფერეროს სიკვდილით დას-ჯა არ უნდოდათ, მაურა მათ წინა-აღმდეგ წავიდა, რამაც მისი გადაყე-ნება გამოიწვია.

მიწის-ძვრა. კატანია. დილის 7 საათზე აშმა-ლატში, ანორ-რელეს ახლო, მიწა იძრა. დაზიანდა ზევრი სახლი. შე-შინებული ხალხი მინდორში გაი-ხიზნა.

იმ უცნაურმა ღიმილმა ჩემში და-შადა რაღაც ძლიერი, მღელვარე გრძნობა. მე მინდოდა ეს უცნობი, ძლიერი გრძნობა გამომეხატა ჯერ კიდევ უცნობის, ძლიერის სიტყვით და გადმეცა მისთვის, მაგრამ ჩემმა გულმა აღარ მოითმინა და ისევ ძვე-ლის სიტყვით დიწყა ჩურჩული.

— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
ჩემი გულის ჩურჩულმა იგი თი-თქოს შეარხა.
მეც საპასუხოდ იმისაგან გულ-დებოდი სრულიად ახალს და ძირელ სიტყვას, მაგრამ მემგონი იგიც ისევ ძველის სიტყვით ჩამო-ურჩულდა:
— მეც შემიყვარდები!..
— მეც შემიყვარდები!..
— მეც შემიყვარდები!..
ამ იმედით აღზენებულმა უფრო მეტის სიხარბით დაეუწყე (ქერა მის მშვენიერს და მის სხეზე შევამჩნიე რაღაც უცნაური სხივთა-ქრთა, უცნაური ნათელი.

თურმე ვარსკვლავი მოკაშაშე-ნი სხივებს აფრქვევდნენ მის სილა-მზეს, იმის სიტუარეს.
მე ყოველთვის მიყვარან ეს სი-ტუარენი, მაგრამ ცხლა კი მადა-მი უეცრად შერმა იფეთა ჩემ გულ-ში.
— როგორ? მათ შეუძლიანთ თა-ვიანთ სხივებით თავისუფლად ელა-ქვოვნ, გალერსა, ჰკიცონ, გვი-ონ ჩემ სარტოს სახეს და მე კი მოკლებული ვიყავე ამ ნეტარებას!..
მაგრამ ჩემ შფოთვის ყურადღე-ბასაც არ აქცევდნენ ის ციური მა-რგალიტები. იგინი თავიანთ სხივ-ებით ისევ უხვად აფრქვევდნენ იმის

აჩი-რელე. 8 ოქტომბერს, სა-ლამოს 6 საათზე, ქალაქის მადამო-ვში მიწა იძრა. კარკოს, ლინერო-სა და მანინი ათი სახლი დაინგრა, ბევრი დაზიანდა. დაიღუპა 1 კაცი. მცხოვრებლები კარგვში სცხოვერ-ბენ.

ს ა მ თ ი

პეტერბურგი. გაზეთი „როსსია“ სწერს: ფინლიანდიაში ჯარის გა-ზავნამ სხვა და სხვა ხმები გამოიწ-ვია. პრესის ერთი ნაწილის აზრით ჯარი ფინლიანდიის საწინააღმდე-გად დგინდა. ამბობენ, ვიომ მთავრობას უკვე გადაეწყვიტოს, ფინლიანდიაში სამხედრო წესები გამოაცხადოს და ესლავე დაიქ-როს ვიბორგის გეზერნა. ნამდ-ვილად კი მთავრობას არაფერი ამისთანა არა აქვს აზრად, მაგრამ ფინლიანდიის ზოგიერთ ჯგუფების და პირების მოქმედება იძულებს მთავრობას ფინლიანდიაში ჯარი გა-გზავნოს, რომ ფინლიანდიის მთავ-რობა იმ უშვეო მდომარეობაში არ ჩაგდოს, როგორც ეს 1905 წელს მოხდა. თუ ფინლიანდიელებმა დაი-ვიწყეს ერთგულ ქვეშევრდომობის ვალი და პოლიტიკანებს დაუჯერეს, მაშინ ჯარის გაგზავნა ადვილი ასა-ხსნელია. თუ ფინლიანდიაში სამხე-დრო წესები შემოიღეს, ამასაც ფინ-ლიანდიელები გამოიწვევენ. ერთი სიტყვით თუ ფინლიანდიელები თავ-დაუწყებენ მიტეკიან, მაშინ მთავ-რობა იძულებული იქნება შესაფერ-იზომები მიიღოსო.

პეტერბურგი. საერო განათლე-ბის მინისტრმა სახელმწიფო სათა-ბიროში შეიტანა კანონ-პროექტი, რომლითაც უნდა გაუმჯობესდეს საშუალო სასწავლებლების სასწავ-ლებლის მატერიალური მდგომარეო-ბა. კანონ-პროექტი ვაჟთა გიმნა-ზიების, პროგინაზიების და რეალურ სასწავლებლების მასწავლებლებს თვითურთ ხუთ წელწად 300 მა-ნეთი უნდა მოემატათ. იქნებამდის, სანამ 2100 მანეთი არ გაუხდებათ. ამას გარდა დამატებითი გაკვეთილე-ბის წლიური ფასი 75 მანეთამდე უნდა ავიდეს.

სენატმა განიხილა ნაფიც-ვეტილ გრაფ სტიბორ-მარხოტკის საქმე. მას ბრალდებოდა ცოდის და ორი შვილის მოკვლა, რისთვისაც ოლე-ნის ოლქის სასამართლომ 3 წაზე-ვარი წლით ტუსაღა განაყოფა

იმ უცნაურმა ღიმილმა ჩემში და-შადა რაღაც ძლიერი, მღელვარე გრძნობა. მე მინდოდა ეს უცნობი, ძლიერი გრძნობა გამომეხატა ჯერ კიდევ უცნობის, ძლიერის სიტყვით და გადმეცა მისთვის, მაგრამ ჩემმა გულმა აღარ მოითმინა და ისევ ძვე-ლის სიტყვით დიწყა ჩურჩული.

— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
ჩემი გულის ჩურჩულმა იგი თი-თქოს შეარხა.
მეც საპასუხოდ იმისაგან გულ-დებოდი სრულიად ახალს და ძირელ სიტყვას, მაგრამ მემგონი იგიც ისევ ძველის სიტყვით ჩამო-ურჩულდა:
— მეც შემიყვარდები!..
— მეც შემიყვარდები!..
— მეც შემიყვარდები!..
ამ იმედით აღზენებულმა უფრო მეტის სიხარბით დაეუწყე (ქერა მის მშვენიერს და მის სხეზე შევამჩნიე რაღაც უცნაური სხივთა-ქრთა, უცნაური ნათელი.

თურმე ვარსკვლავი მოკაშაშე-ნი სხივებს აფრქვევდნენ მის სილა-მზეს, იმის სიტუარეს.
მე ყოველთვის მიყვარან ეს სი-ტუარენი, მაგრამ ცხლა კი მადა-მი უეცრად შერმა იფეთა ჩემ გულ-ში.
— როგორ? მათ შეუძლიანთ თა-ვიანთ სხივებით თავისუფლად ელა-ქვოვნ, გალერსა, ჰკიცონ, გვი-ონ ჩემ სარტოს სახეს და მე კი მოკლებული ვიყავე ამ ნეტარებას!..
მაგრამ ჩემ შფოთვის ყურადღე-ბასაც არ აქცევდნენ ის ციური მა-რგალიტები. იგინი თავიანთ სხივ-ებით ისევ უხვად აფრქვევდნენ იმის

გადაუწყვიტა. სენატმა სასამართლოს განაჩენი გაუქმა და საქმე ხელმე-ორედ განახილველად გადასცა.

კოვენენტი. გერცენშტეინის მო-კვლის საქმე. გერცენშტეინის ქვრი-ვის ინტერესებს ზარულენის მაგიერ იცავს ნაფიცი ვეტილი ანდრონიკ-შვილი. წაიკითხეს იუსტიციის მინი-სტრის წერილი და პეტერბურგის სასამართლოს პროკურორის რაბო-რტი. იუსტიციის მინისტრის წერი-ლი სწერია, მთავრობამ არ ასა-რულა სასამართლოს დადგენილება-დებროვინის ძალით მოყვანის შე-სახებ, რადგან დებროვინისთვის უფ-ყება არ ჩაუბარებიათ, რაიც იმას ამტკიცებს, რომ დებროვინი სასა-მართლოს არ გაუბრძოლა. ამის შემ-დეგ ილაპარაკა იუსტიციისა.

პეტერბურგი. ანგლოზობიე მე-ურნებობის საბჭომ განიხილა დასა-ვლეთ რუსეთის ერობის შესახებ კა-ნონ-პროექტი. საბჭოს აზრით და-სავლეთ რუსეთში საეროობა ხმოს-ნების რიცხვი დამოკიდებული უნდა იყოს მცხოვრებლების რიცხვზე და უძრავ ქონების ღირებულებაზე. ამას გარდა დასავლეთ რუსეთის სამხრო-ეროობაში ხმოსნების ნახევარი რიც-ხვი უსათუოდ რუსებს უნდა ეკუთ-ვნოდეს.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხო-ლერით ავად გახდა 9, გარდიცვა-ლა 9, ავად არის 284 კაცი.

ახალი აზგაპი

ბ ე ი ლ ს ი

— „დაზნაქიუტუნის“ პარტი-ის კონგრესი. „რუსეთის სლოვა-ში ვეტილულობა:“ გერანში დამთა-ვრდა მეზუთე კრება სომხურ პარ-ტიის „დაზნაქიუტუნისა“. კონგ-რესზე გამოცხადდნენ დღეგატები რუსეთისა, სპარსეთისა, ოსმალეთი-სა და ამერიკიდან. კრებას სამ კვი-რის გასტანა. კონგრესმა დაადგინა, კონსტიტუციის დასაცვლად ოსმა-ლეთში იმოქმედოს ახალგაზდა ოს-მალეთთან ერთად, კოალიციაში შე-ვიდეს ყველა საოპოზიციო პარტიას-თან რუსეთში, და საოპოზიციო ელემენტებთან ერთად იმოქმედოს სპარსეთში. კონგრესმა დადგინა აგრეთვე, მოსპოს ყოველივე სეპარა-ტისტული მოძრაობა რუსეთისა და ოსმალეთის სომხებს შორის. რაც შეეხება პარტიის შინაურ პროგრა-მას, კონგრესმა სოლიდარობა გამო-სახეს თავიანთ სინაზეს, თავიანთ სი-ნათლეს, თითქოს იგინი მასში ჰქსოვდნენ სულ ახალ გრძნობას, სულ ახალ ნიქს მათ ჯერ კიდევ გაუცნობ სილამაზის, უხილავ მშვე-ნების საგრძნობლად და გასაცნა-ზად.

დიად, მშურდა, რომ ვარსკვლავ-ნი თავისუფლად ეარშიყებოდნენ მას, მაგრამ მისხარდა კიდევ, რომ იგი თავის სიტუარით თვით ცის მნა-თობათა კი ჰხიბლავდა, აჯადოვებ-და, და ჩემი გულიც მისით მოხიბ-ლულ-მოჯადოებული წყნარად, ძა-ლიან წყნარად, თვით ჰაერის შეუ-ჩნველად ჩასტურჩულდა თავდაუ-ქრლად:

— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
დიად, მშურდა, რომ ვარსკვლავ-ნი თავისუფლად ეარშიყებოდნენ მას, მაგრამ მისხარდა კიდევ, რომ იგი თავის სიტუარით თვით ცის მნა-თობათა კი ჰხიბლავდა, აჯადოვებ-და, და ჩემი გულიც მისით მოხიბ-ლულ-მოჯადოებული წყნარად, ძა-ლიან წყნარად, თვით ჰაერის შეუ-ჩნველად ჩასტურჩულდა თავდაუ-ქრლად:

— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
დიად, მშურდა, რომ ვარსკვლავ-ნი თავისუფლად ეარშიყებოდნენ მას, მაგრამ მისხარდა კიდევ, რომ იგი თავის სიტუარით თვით ცის მნა-თობათა კი ჰხიბლავდა, აჯადოვებ-და, და ჩემი გულიც მისით მოხიბ-ლულ-მოჯადოებული წყნარად, ძა-ლიან წყნარად, თვით ჰაერის შეუ-ჩნველად ჩასტურჩულდა თავდაუ-ქრლად:

— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
— მიყვარხარ!..
დიად, მშურდა, რომ ვარსკვლავ-ნი თავისუფლად ეარშიყებოდნენ მას, მაგრამ მისხარდა კიდევ, რომ იგი თავის სიტუარით თვით ცის მნა-თობათა კი ჰხიბლავდა, აჯადოვებ-და, და ჩემი გულიც მისით მოხიბ-ლულ-მოჯადოებული წყნარად, ძა-ლიან წყნარად, თვით ჰაერის შეუ-ჩნველად ჩასტურჩულდა თავდაუ-ქრლად:

უცხად საერთაშორისო სოციალის-ტურ პარტიას. შემდეგი კონგრესი ორი წლის შემდეგ მოხდება.

— **მკვლელობა.** დუშეთის მზა-რში, სოფელ ბულაშაურში მოუკა-ლათე მემამულე თავადი ნიკოლოზ-გორბის ძე ხიმშიაშვილი. საქმე ასე ყოფილა: 7 ოქტომბერს თავ. ხიმშიაშვილი წასულა ს. აბანოს ხევში, სადაც ზვარი უნდა დაეკრი-ბა. როდესაც რთელის სამხადისში ყოფილა, ასე ნაშუადღევს 2 საათ-ზე, ბოროტ-განზრახვლებს უსრა-ლიათ თოფები მხალხლზე ტყიდან, სადაც წინდაწინე ჩასაფრებულან. ხიმშიაშვილი იქვე მომკვდარა.

— **„ნაკადული“.** მოგვიგია სა-ყმაწვილო ქურდალის „ნაკადულის“ ორი ნომერი; მეათე (მოზრდილთა-თვის) და მეცხრამეტე (მცირე-წლო-ვთათვის). ამ ნომერში მოთავსე-ბულია ლექსები, მოთხრობები, წე-რილები თომაშვილისა, ვგლოშვი-ლისა; განდგომისა, ცქვიტისა, თ. ამირეჯიბისა, მ. ლელაშვილისა, ნ. ჯანაშვილისა და სხვათა.

— **პოლიტიკური საქმე.** თორ-მეტ ოქტომბერს ბათუმში ტფილი-სის სამოსამართლო პალატის სესსია განიხილავს საქმეს ერასტო და სო-ლომონ ურუშაძეებისა და აღფეხა-კვაძისას, რომელთაც ჰბრალდებ-ბათ ს.-დემოკრატიულ პარტიის წევ-რება.

— **სიროლა.** 9 ოქტომბერს 74/2 საათზე, პოლიციის მე-9 ნაწილში კერძო ვეტილის იოველ იე. ნატრო-შვილის ბინაზე მისულა მოხელის ტანისამოსში გამოწყობილი უცნო-ბი კაცი და ზარი ჩამოურეკია. ნა-ტროშვილს ფანჯარაში გამოუხედ-ნია და უცნობისათვის უკითხეს, რა გინდაო. უცნობს უთქვამს, 50 მან. უნდა მომცეთო. ნატროშვილს უარი უთქვამს. უცნობს რეველვერი უსა-როლია. ტყვიის გაუვლია ფანჯარაში და ნატროშვილის ტანისამოსი ოდ-ნავ გაუკარგავს. უცნობი მიმაღულა.

— **ვაჭრობა „წერა-კითხვის სა-ზოგადოების“ სახარგებლოდ.** ტფ. წერილ ვაჭართა პროფსიონ. საზო-გადოების მთავარმა კომიტეტმა შემ-დეგის მოწოდებით მიმართა თავის წევრებს: „ბატონებო! ოცდა ათ წე-ლიწაღზე მეტია არსებობს „ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელი სა-ზოგადოება“, რომელიც ფრიად დი-და და სასარგებლო საქმეს ემსახუ-რება—სწავლა-განათლების გავრცე-ლებას: ჰმართავს სკოლებსა და სამ-კითხველოებს, ჰბეჭდებს სახალხო წიგნებს და შეძლების კვალობაზე ყველას ეხმარება, ვისაც კი ხალხში განათლების გავრცელება უნდა. ხო-ლო „ქ. საზოგადოებამ“ რომ თავ-ისი მოვალეობა პირნათლად შეას-რულოს, საჭიროა ყოველმა შეგნე-ბულმა ადამიანმა, რითაც კი შეუძ-ლია, ხელი გაუწოდოს და დეგმა-როს მას. სწავლა-განათლება დიდ-ებული საქმეა და ამის სასურველად გავრცელება მხოლოდ „წერა-კითხ-ვის ძალ-ღონით“ შეიძლება. ამიტომ „წერა-კითხვის საზოგადოების გამ-გეობამ“ შარშან მიპართა ტფილი-სის ვაჭრებს, მწარმოებლებს, ხელოს-ნებს დახმარებისათვის და ყველა სია-მოვრებით მიეგება ამას და დაადგი-ნეს წელიწადში ერთი დღის ნაფი-რის ნაწილი წერა-კითხვის საზოგა-დოებას სახალხო განათლებისათვის შესწირონ. მაშინ ამ შემოწირულე-ბამ 771 მან. 50 კაპ. მოუტანა „სა-ზოგადოებას“. ამის მიხედვით წელ-საც ვითხოვთ ამ ძვირფას საქმის ნე-თიერად დახმარებას და იმედი გვაქვს არ მოაკლებთ „ქ. საზოგადოებას“ ასეთ დახმარებას. წელს 23 ოქტომ-ბრის ნაფიქრიდან უნდა გადაიდოს „წერილები“. ამ წერილების ასაქ-რებად „ქ. საზოგადოების მხრი-დან“ შეიძლება იქნებინან სანდო კაცე-ბი დაწვევების ბარათებით და კი-ტანციებით.

— **წება დართული პიესები.** სა-ცენზურო კომიტეტს წარმოსადგენად დაურთავს შემდეგი ქართული პე-სები: „სამეგრელოს მთავარი ლე-ვან“—ვისლი ყიფიანისა, ნახუცრი-შვილის ახალი დრამატული ეტიუ-

დი სამ მოქმედებად და ქართულად გადმოთარგმნილი „გეტერა ლასისა“.

— **ფუნქციონირის ახალი ლე-კეტორი.** ფუნქციონირის ახალი ლეკეტორი „ქართული“ სახელმწიფო მისიონარების აღსრუ-ლებას.

— **ახალი აღმანახი.** დღეს გა-მოვა ახალი აღმანახი „ქართველი“ ერი „შემდეგის შინაარსით: „გრი-გოლ ვოლსკი.“—„ქაჯის ციხე“, ლექსი დ. თომაშვილისა.—„მელია სერაფენია“, ზღაპარი ვაჟა-ფშავე-ლისა.—„გვერდი“, ლექსი ი. გრი-შაშვილისა.—„გინაზია თუ სამეურ-ნეო სასწავლებელი?“ ვ. წ.—სა.—„ხავერდის კაბა“, მ. —სა.—„მთის არწივი შამილი“, ა. ფრანკელისა.—„ნ. ხიზანაშვილი“, გ. ყ.—სა.—„ნეკ-როლოგი“, ვ. დ.—სა და „ერის უფ-ლება“, Båton-ისა.

— **ი. გოგებაშვილის სახელმ-ძღვანელობის ახალი გამოცემა.** მოგვიგია გოგებაშვილის „დღეა-ენა“ პირველი ნაწილი და „რუსთავე-სლოვა“ მეორე ნაწილი. ჰირველი სახელმძღვანელო ოცდა მერვე გა-მოცემაა, მეორე—მეთვრამეტე. ორი-ვე სახელმძღვანელო ჩვეულებრივ სუფთად და კარგად არის დაბეჭდი-ლი.

— **უპასპორტოები.** 8 ოქტომ-ბერს, პოლიციის მე-3 ნაწილში ჩირეკის დროს დაპატიმრეს 11 უპას-პორტო კაცი.

— 8 ოქტომბერს პოლიციის მე-10 ნაწილში დაპატიმრეს კანაპ, რომელიც საგენერალ-გუბერნატორიდან გადასახლე-ბის შემდეგ ტფილისში დაბრუნებულა.

ბ ე ი ლ ს ი

— **ილიას საღამო.** 27 ღვინო-ბისთვის წერა-კითხვის საზოგადოე-ბის ქუთათურ განყოფილების გამ-გეობის ხელმძღვანელობით გამიარ-თება საღამო განსვენებულ ილია პაპევაძის სასხოვრად. შემოსავალი ამ საღამოს გადაცემდა პაპევაძის ფონდს. საღამო, როგორც შევიტ-ყეთ, საინტერესო იქნება. გარდა ცოცხალ სურათებისა და სალიტე-რატურა და სამუსიკო განყოფილე-ბისა, წაიკითხულ იქნება რეფერატი ბან გ. ყურულის მიერ, რომელიც დაახლოებით იცნობდა განსვენე-ბულ პოეტს. ამავე საღამოში მონა-წილობას მიიღებს თავ. ნ. ერის-თავი, რომელიც, გარდა ლექსების წაკითხვისა, მონაწილეობას მიიღებს „დმიტრი თავდადებულის“ სცენაზე დადგმაში. ამ პოემიდან სცენაზე და-იდგმება ორი სურათი—თათბირი მე-ფის დიდებულებთან და ხალხის შე-ხვედრა მეფესთან. საღამოში მონა-წილობას მიიღებს ქართულ დრამა-ტულ საზოგადოების მთელი დასი. ექვი არ არის, რომ ქუთაისის სა-ზოგადოება გაავსებს თეატრის დარ-ბას.

— **პანაშვილი.** განსვენებულ გრიგოლ ვოლსკის სულის მოსახე-ნებლად 9 ოქტომბერს ქალაქის გა-მგეობის მოწოდებით ქუთაისის სა-კათედრო ტაძარში გადახდილ იქნა პანაშვილი.

— **გამოფენის დახურვა.** ქუ-თაისის გამოფენის საორგანიზაციო კომიტეტმა გადაწყვიტა დახუროს ღღეს გამოფენა.

გრიგოლ ვოლსკის გარდასახლების გამო

რედაქციამ მიიღო შემდეგი დე-პეშები:

ქუთაისი. ქართველ საზოგადო-ებასთან ერთად ვგლოვობთ საზო-გადო მოღვაწის ვოლსკის დაკარგ-ვას. გაზეთ „ფრენის“ მთავარი რედაქტორი პოეტისა და სასარგ-ბლო მოღვაწის გრიგოლ ვოლსკის გარდაცვალებამ დიდად დავგლონა-ვითხოვთ, გადასცეთ დასა და ნათე-სავებს ჩვენი გულწრფელი მწუხარე-ბა. ფერდობი და აღმდგომი ჰიზიანები.

ქუთაისი. დიდ მწუხარებას ვაქ-ხადებთ ჩვენი სამშობლოს საუკეთე-სო შვილის გრიგოლ ვოლსკის და-კარგვის გამო. ვახილ წერეთელი და გიორგი ქარაქიძეები **ყვირილა.** ქ. შ. წერა-კითხვის გამ. საზოგადოების ყვირილი, გან-

